

ข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ว่าด้วยการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนจากเหตุดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๖) (ก) และ (จ) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมติคณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ว่าด้วยการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“กรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“กรรมการตรวจสอบ” หมายความว่า ประธานและกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบของสถาบัน

“อนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานและอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการของสถาบัน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๘

“คณะทำงาน” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันให้เป็นคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นภารกิจของสถาบัน

“บุคคลอื่นใด” หมายความว่า บุคคลที่สถาบันมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นภารกิจของสถาบัน

พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ ผู้ที่อยู่ในข่ายได้รับความช่วยเหลือจากสถาบันตามข้อบังคับนี้ จะต้องเป็นกรรมการ กรรมการตรวจสอบ อนุกรรมการ ผู้อำนวยการ ผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน และบุคคลอื่นใดที่ถูกกล่าวหาหรือ ถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่สถาบัน และให้รวมถึงบุคคลดังกล่าวที่ออกหรือพ้นจาก หน้าที่ไปแล้ว แต่ได้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่สถาบัน

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามข้อ ๔ ดังกล่าว จะต้องเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้อง คดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่สถาบันตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือโดย ระเบียบ แบบแผนของสถาบัน และสถาบันมิได้เป็นผู้กล่าวหาหรือฟ้องคดีนั่นเอง

ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับความช่วยเหลือทั้งในชั้นพนักงาน สอบสวน พนักงานอัยการ และศาล แต่สำหรับการได้รับความช่วยเหลือในชั้นศาลให้ได้รับความช่วยเหลือ เฉพาะคดีที่มีใช้พนักงานอัยการเป็นโจทก์เท่านั้น

ข้อ ๖ ในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้พิจารณาให้ความ เห็นชอบในการช่วยเหลือ เว้นแต่กรณีที่ผู้อำนวยการซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่เป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้อง คดีอาญา ให้คณะกรรมการเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๗ การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามข้อบังคับนี้ ได้แก่

- (๑) การให้ความช่วยเหลือหลักประกันที่ใช้ในการประกันตัว
- (๒) การประสานงานขอความช่วยเหลือด้านคดีกับพนักงานอัยการ
- (๓) การให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการต่อสู้คดี
- (๔) การให้ความช่วยเหลือในการแต่งตั้งผู้ประสานงานด้านคดี

(๕) การให้ความช่วยเหลือทางคดี เช่น การจัดที่ปรึกษากฎหมาย การจัดหาทนายความ เพื่อให้คำปรึกษาหรือความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี

(๖) การให้ความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญา โดยให้สถาบัน จ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนที่ทางราชการเรียกเก็บ

การให้ความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งให้สถาบันพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็น และเหมาะสม

ข้อ ๘ การให้ความช่วยเหลือหลักประกันที่ใช้ในการประกันตัวตามข้อ ๗ (๑) ให้สถาบัน สามารถออกหลักประกันแก่ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ ดังต่อไปนี้

- (๑) หนังสือรับรอง
- (๒) สมุดบัญชีเงินฝากธนาคารของสถาบันประเภทประจำ
- (๓) หนังสือค้ำประกัน หรือหนังสือรับรองของธนาคาร
- (๔) เช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่าย (แคชเชียร์เช็ค) หรือเช็คที่ธนาคารรับรองแล้ว
- (๕) เงินสด

(๖) หลักทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าที่แน่นอนได้

ให้สถาบันออกหลักประกันเป็นหนังสือรับรองตาม (๑) เป็นลำดับแรก หากปรากฏว่าพนักงาน สอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลไม่ยอมรับหนังสือรับรองดังกล่าว ให้สถาบันพิจารณาหลักประกันตาม (๒) ถึง (๖) ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

พ.๑๐-๒๓๕

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามข้อบังคับนี้ ต้องแสดงความจำนงขอรับความช่วยเหลือต่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๖

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือผู้ใดได้วางหลักประกันไว้ก่อนแล้ว ผู้นั้นอาจขอให้สถาบันออกหลักประกันตามข้อ ๘ แทนหลักประกันเดิมหรือหลักประกันเพิ่มเติมจากหลักประกันเดิมที่ได้วางไว้ได้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามข้อบังคับนี้ทำสัญญากับสถาบันเพื่อเป็นการประกันกรณีผิดสัญญาประกัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับความช่วยเหลือผิดสัญญาประกัน เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เรียกให้ชดใช้เงินตามสัญญาประกัน ให้สถาบันเบิกจ่ายจากงบประมาณหรือเงินทุนเพื่อกิจการของสถาบันเพื่อจ่ายให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด หรือศาล แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้สถาบันไล่เบี้ยจากผู้ได้รับความช่วยเหลือในความเสียหายดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๒ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ ให้สถาบันใช้เงินทุนสะสม เงินรายได้ เป็นลำดับแรก หากจำเป็นจึงใช้เงินงบประมาณประจำปี

กรณีวงเงินรายละไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการในการพิจารณาอนุมัติและรายงานคณะกรรมการทราบ

ข้อ ๑๓ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก

(อภิชาติ แสงรุ่งเรือง)

ประธานกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

